

Бєглець А. О.

Мол.сержант, курсант п'ятого курсу

Табуненко В. О.

Кандидат технічних наук, доцент,

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків

АНАЛІЗ ЗМІН ВИМОГ ДО СУЧАСНОГО СТРІЛЕЦЬКОГО ОЗБРОЄННЯ

Сучасна «гібридна» війна на Сході України привела до техногенної катастрофи Донецької і Луганської областей, та за багатьма параметрами є унікальною, через характер її виникнення та протікання бойових дій. В умовах проведення цих дій на Сході України, стрілецька зброя виступає головним видом озброєння підрозділів ЗСУ, Національної гвардії, МВС, СБУ, Державної прикордонної служби. На відміну від інших видів озброєння, Україна спроможна зараз повністю задовольнити потреби своїх військових формувань автоматами, кулеметами, снайперськими гвинтівками та навіть гранатометами зі своїх сховищ.

Суттєво змінився характер війн і, як наслідок, змінилися вимоги до сучасного стрілецького озброєння. В умовах попередніх світових війн, регіональних та локальних конфліктів ХХ століття, до стрілецької зброї висувалися наступні вимоги: простота та надійність конструкції, можливість масового виробництва на неспеціалізованих заводах, високий темп вогню, практична скорострільність та щільність вогню. Це було обумовлено задачами боротьби зі значними масами ворожої піхоти в умовах активних наступальних або оборонних дій на відкритому просторі. Такою стрілецькою зброєю повинен був оволодіти, за короткий строк підготовки, навидь недостатньо підготовлений військовослужбовець.

В ХХІ столітті змінився характер ведення війни, запропонував дії обмежених за кількістю, але добре підготовлених, екіпірованих та сучасно

озброєних військовослужбовців у вигляді спеціальних підрозділів, які спроможні виконувати бойові завдання в любых умовах: міської інфраструктури, гірської місцевості, в середині будівель, з дахів та у підвалах, з вертольотів, та за допомогою автомобільної та автобронетанкової техніки. Тактика цих підрозділів нагадує партизанські операції. Тому змінюється зброя військовослужбовця, яка дозволяє вступити в несподіваний вогневий контакт с противником. Змінилися і вимоги до сучасної зброї для забезпечення високої кучності вогню, гучності застосування, прицільної дальності, пробивної дії, розмірів, ваги, можливості використання прицілів, пристроїв нічного бачення та іншого пристосування, ергономіка зброї та врахування білатеральності (можливості використання як правшами так і шульгами).

Науковий та технічний потенціал українських зброярів дозволив проаналізувати перераховані зміни і спробувати оперативно, в умовах кризи, розробити нові зразки стрілецького озброєння, як за державним замовленням, так і за власною ініціативою.

Однак існують інші проблеми переходу на сучасне стрілецьке озброєння - це обмеженість в наявних боєприпасах (куль та передусім патронів), які будуть придатні для масового переозброєння своїх військових формувань.

Щодо патронів, то існують так звані «радянські» та «натовські» стандарти. Для пістолетних куль — 9x18 ПМ та 9x19 PARA; для автоматних — радянські 7,62x39 та 5,45x39 й натовські 7,62x51 та 5,56x45 патрони. Теж саме навіть для крупнокаліберних кулеметів — 12,7x108 ДШК та 12,7x99 Browning. Розробити патрон і кулю принципово нових типів виявилось вкрай складно з технологічної та абсолютно не вигідно з економічної точки зору, насамперед через те, що головна характеристика патрону — не бойова якість, а можливість зберігатися тривалий термін. Заміну кулям стандартних форм поки що також не знайшли.

У доповіді проаналізовано переваги та недоліки прийнятих на озброєння пістолетів Форт-12, Форт-14 та Форт-21; розробок пістолет-кулеметів «Гном», «Ельф» та «Гоблін»; автоматів «Вепр» та «Малюк» (останні на озброєння не були прийняті через розвал КБСТ) та інших видів сучасної стрілецької зброї.

Висновок: Виробництво стрілецької зброї в Україні здатне створювати оригінальні зразки, які повністю відповідають сучасним вимогам як під «радянські» так і під «натовські» боєприпаси. В Україні існує потенціал переходу до принципово нових схем, як стрілецької зброї, так і боєприпасів.

Мангуренко О. О.¹, Пятова А. В.²

¹ студ., ² к.с.н., ст.викл., Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

ЛИКВИДАЦИЯ ПОСЛЕДСТВИЯ АВАРИЙ НА ТЕХНОГЕННО ОПАСНЫХ ОБЪЕКТАХ

Актуальность данной темы обуславливается тем, что каждый из нас каким-либо образом связан с проблемами охраны атмосферы. Все мы являемся заложниками той ситуации, что с каждым годом, с каждым новым сезоном, мы наблюдаем всё новые и новые последствия загрязнения атмосферы, в виде парникового эффекта, кислотных дождей, озоновых дыр, смога. Последствия того, как мы поступаем в отношении изменения климата сегодня, будут действовать и через столетия. Удерживающие тепло газы, которые будут выброшены нами в атмосферу планеты в 2008 г., останутся там до 2108 г. и позднее. Поэтому сегодня мы делаем выбор, который окажет воздействие не только на наши судьбы, но, еще в большей степени, на жизни наших детей и внуков.

Существуют различные формы загрязнения: серный газ индустриального происхождения, который в результате преобразования в